

NICA

ASOCIACIÓ DE SOLIDARITAT AMB LA INFÀNCIA DE NICARAGUA

FEBRER 2006

NÚMERO 8

850 nens i nenes de l'escola Nueva Vida es beneficien ja del "Vaso de Leche"

Des del passat mes de juliol ja són 850 els nens i nenes de primària de l'Escola Nueva Vida, de Ciudad Sandino, que es beneficien del projecte "Vaso de Leche".

A les 12 aules inicials que se servia el got de llet diari s'hi han afegit 5 aules més. El primer dia de l'ampliació del projecte va comptar amb la presència de la vicepresidenta de l'associació, Núria Boquera. A través del projecte, a més, se serveix dos dies a la setmana un dinar per 150 nens i nenes de preescolar.

Cal recordar que el projecte es va iniciar l'any 2000 i té un cost anual per l'associació d'aproximadament 3.500 euros. A més, l'associació també col.labora en la iniciativa d'oferir regals de graduació a tots els nens de preescolar, i a partir d'aquest any finançarà el cost de les fotocòpies dels llibres de text del tercer nivell dels alumnes de preescolar, per tal que tots els nens i nenes puguin disposar del seu manual educatiu.

carta de la Maritza

Compañeras y compañeros,

Ante todo quiero desearles un prospero año 2006. Que todo vaya mejor que el año pasado. Quiero dar conocimiento a todos los miembros de la asociación que el proyecto del "vaso de leche" se comenzó con seis aulas de 50 niños por clase desde el 2000, y que hoy gracias a la aportación que hacen cada uno de ustedes se ha ampliado a 17 aulas, abarcando

desde el segundo nivel de preescolar hasta sexto grado de primaria, incluyendo los ciclos I, II y III.

Además, este año con la visita de la compañera Núria Boquera a Nicaragua, hemos tomado la decisión de dar alimentación a los niños de preescolar los lunes y viernes, en donde hay menor asistencia escolar, y así invitarlos a acudir a clase, y que las madres no tengan pretexto de no enviarles a

clases, y a su vez, hacerles conciencia que un pueblo sin educación es un pueblo sin cultura, y que la única forma de levantar Nicaragua es estudiar.

Agradezco en nombre de las niñas, los niños, madres y maestros, y en el mío propio todo lo que están haciendo por la nueva generación del mundo, y en especial de Nicaragua.

Agradezco también la entrega de juguetes este año a los niños de preescolar, y que al inicio del próximo año podamos sacar fotocopias para los niños que no tienen libros de texto.

Lo único que me resta decirles es gracias por todo lo que hacen, y sé que lo hacen con mucho amor, enseñándoles a sus hijos la importancia de la solidaridad y el humanismo que une a los pueblos. Un fuerte abrazo.

*"Ni palabras que hieran,
ni golpes que duelan,
eduquemos con ternura."*

Narcisa Herminia Sosa (Maritza)

Coordinadora del proyecto Vaso de Leche en Nicaragua

La Junta prepara un viatge a Nicaragua pels propers nadals

Tal com es va parlar en la darrera Assemblea General de l'associació celebrada el 27 de maig, la Junta ha començat a treballar en l'organització d'un viatge a Nicaragua, coincidint amb les properes festes nadalenques.

El propòsit del viatge és recordar amb els nostres fills i filles l'experiència del "primer" viatge, tot visitant els centres d'acollida i les persones que ens van atendre. També hi haurà temps per fer una mica de turisme.

Per tal de començar a posar fil a l'agulla, caldrà que tothom qui estigui interessat en participar en el viatge faci la preinscripció abans del 3 de març, per telèfon (93 3774182 ó 93 4320637) o per c/e. (nuriabd@lamalla.net; o elisdolors@yahoo.es).

La junta ja ha creat una comissió de treball

per organitzar-lo, integrada per la Begoña Pujana, la Dolors Chavarría i el Jordi Navarro. Tot i així, seran molt benvinguts els ajuts i suggeriments del conjunt dels associats.

Altres acords de l'Assemblea General van ser estudiar la possibilitat de col·laborar amb l'associació catalana NICAS, que treballa també amb la infància nicaragüenca a nivell mèdic; així com veure la possibilitat d'iniciar nous projectes destinats a dones maltractades i menjadors per nens discapacitats.

Les qüotes

Degut a un error administratiu, les qüotes corresponents a l'exercici del 2005, que no van ser cobrades durant aquest període, es cobraran durant el primer trimestre d'aquest any, i les qüotes del 2006 durant el segon trimestre.

opinió

Ja han passat, un any més, les festes de Nadal. Hem començat un nou any, segurament ple de bons propòsits i de molts desitjos de pau, justícia i solidaritat per totes les persones del món. De ben segur, cadascú de nosaltres, sentint les campanades de l'any nou, vam demanar tot el millor per a les nostres famílies i els nostres amics. I amb una mica de sort, ens va quedar una estoneta per recordar-nos d'aquelles altres persones que no tenen la sort de viure en les mateixes condicions que nosaltres.

Crec que és molt lícit passar-nos-ho bé durant les festes nadalenques, celebrar amb alegria el nou any, i compartir amb els nostres fills i filles la seva il·lusió i la màgia dels Reis Mags, però crec que també, com a ciutadans del món que som, tenim el deure i l'obligació de NO oblidar aquells pels qui el Nadal mai podrà ser una festa, aquells pels qui mai es podran convertir les festes nadalenques en dies de goig i alegria.

No ens hem d'oblidar tampoc de les nenes i nens soldats i exsoldats de Sierra Leone i de l'Afganistan, dels infants del carrer del Brasil; dels damnificats dels diferents huracans que han arrasat ciutats senceres durant aquest any; ni de l'horror de les dones cremades vives del Pakistan, de les dones lapidades... Ni de la guerra de l'Irak, per la qual tant ens vam manifestar i cridar en contra, i que encara no s'ha acabat...

No podem canviar l'aire de festa i consumisme exagerat del Nadal, però hauríem de ser capaços d'intentar mantenir ben presents totes aquestes altres realitats que continuen tan a prop nostre. Potser així, evitant-ne l'oblit, mirant de recordar aquestes altres persones, ens sentirem més vius, més humans, més a prop dels qui pateixen... Si som capaços de no oblidar-nos de totes aquestes altres realitats, potser algun dia el món donarà una capgirada i arribarà el moment en què també aquestes altres persones puguin celebrar, amb condicions humanes, un Bon Nadal. Ens ho hem passat bé, hem rigut, hem obert regals, hem fet família.... Però cal que NO OBLIDEM!!!!

Dolors Chavarría. Presidenta

nicanoves

L'associació dona la benvinguda a una nova família

La Junta de l'Associació vol donar la benvinguda a una nova família. Es tracta de l'Estefany, nascuda a Costa Rica, i els seus pares l'Asun i el Faustino. Amb ells, Nica compta amb 48 famílies associades.

Relleu al davant del Consejo de Adopciones de Nicaragua

La doctora García de la Rocha, que ocupava des de feia anys la direcció del Consejo de Adopciones del Ministerio de la Familia ha estat substituïda pel senyor Pedro Siero.

Nicaragua torna a obrir per Espanya la llista de sol·licituds d'adopció

Segons ha pogut saber l'associació directament del Ministerio de la Familia, el govern de Nicaragua ha obert de nou la llista per Espanya per a totes aquelles persones i famílies que vulguin sol·licitar l'adopció d'un nen o nena nicaragüenca. A hores d'ara, però, encara no tenim la confirmació oficial per part de l'ICAA.

FADA editarà un estudi sobre la integració a l'escola dels infants adoptats

Realitzat per les pedagogues Núria Fuentes i Montserrat Sebastià, ha comptat amb una mostra de 168 famílies i 133 escoles. Demuestra que no hi ha diferències importants en la integració a l'escola dels nens i nenes adoptats.

L'Escola Pau Casals va acollir de nou la Festa de Nadal

Un any més, l'associació va celebrar la tradicional Festa de Nadal. I com en altres ocasions, el lloc va ser l'escola Pau Casals de Sant Joan Despí, l'escola del Fredy.

Aquest any, la trobada nadalenca va comptar amb la participació de la Maritza, que durant els mesos de desembre i gener ha estat entre nosaltres, aquí a Catalunya, per motius de salut. La Maritza va ser l'ànima del taller de "piñatas nicas", del que van gaudir tant nens i nenes com adults, i una mostra de les quals es pot observar en la foto de la dreta. Després de fer les "piñatas" es va procedir, com es preceptiu, a trencar-les, amenitzat pel mestre de cerimònies, el Toni Samsó. Com a les "falles" valencianes, es va indultar una de les piñates, que al final de la festa es va rifar entre tots els nens i nenes. La sort va fer que l'Estefany, la nova sòcia de Nica, se l'emportés a casa. El dinar, com és ja tradició, va ser una mostra de les "especialitats culinàries" dels membres de l'associació assistents. Aquest any van triomfar les sucülències made in Maritza: tortitas, gallo pinto i tostones, encara que també cal destacar l'èxit de la samfaina de l'Àngels. Des d'aquí volem agrair també els fantàstics patés que ens va fer arribar la Isabel a través del seu "sant marit", ja que ella per motius de feina no va poder assistir.

Una vegada acabat el dinar, i mentre els nens i nenes jugaven al pati de l'escola, els pares i mares vam reflexionar força estona sobre els grans problemes del món, sense arribar, malgrat tot, a cap conclusió decisiva. Això sí, com sempre vam passar una estona molt entranyable entre la gran família Nica.

A dal, els nens i nenes després de la piñata, i a baix, la Maritza, les mares i els pares després de dinar.

La Dolors i l'Elisabet es casen

Un cop més la nostra revista s'ha endut el gat a l'aigua i hem aconseguït el que altres publicacions i mitjans de comunicació feia temps anhelaven: l'exclusiva del casament de l'any!!

El passat 8 d'octubre, i després d'una llarga, dura i combativa espera, les nostres amigues Elisabet i Dolors es van casar. I ho van fer en el marc incomparable del Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. Va ser una cerimònia íntima, oficiada per la Tinent d'Alcalde Imma Mallol i que va comptar amb diferents lectures, a destacar la del Miquel Chavarría i Vendrell per la seva senzillesa i naturalitat. La cerimònia tingué lloc a les dues de la tarda, minuts abans els familiars i els convidats assistents al casament van començar a entrar al Saló de Cent, on esperaven amb molta impaciència l'arribada de les núvies. Després de l'espera de rigor van fer l'aparició les dues núvies agafades de la mà, portant una rosa vermella cadascuna. La Dolors, de llarg amb un

elegant vestit negre, sabata negra i un xal de seda natural de tons crema i l'Elisabet, amb un exclusiu model d'americana i pantaló de color blanc, que destacava el top granatós que duia a sota, a joc amb les sabates, van ser el centre d'atenció de totes les mirades. Els seus ulls reflexaven tot l'amor i tota la tendresa del món i durant uns minuts es van viure veritables moments d'emoció entre els convidats. Tant és així que fins i tot alguns d'ells, heus ací una servidora, no vam poder reprimir les llàgrimes. Des d'aquí, i en nom de tota l'associació NICA: **MOLTES FELICITATS!!**

Gràcies

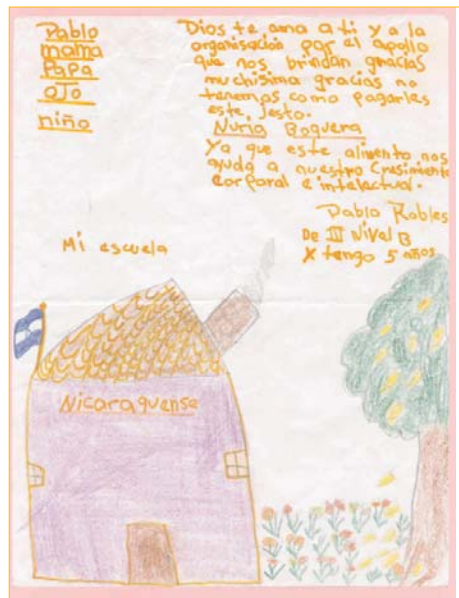
La Junta vol agrair a totes les famílies que heu col·laborat voluntàriament en l'aportació econòmica que ha fet possible el viatge i l'estada a casa nostra de l'amiga Maritza.

Us recordem a totes aquelles famílies que vulgueu fer una aportació, que encara esteu a temps de fer-la al nostre compte de Caixa Sabadell, no. 2059 0831 42 8000127211

També vol agrair al voluntariat de Bordils i el seu ajuntament l'aportació de 2.200 euros que fan anualment al projecte del "Vaso de Leche"

Us desitgem a tots i totes un felix 2006

Visita a l'Escola Nueva Vida

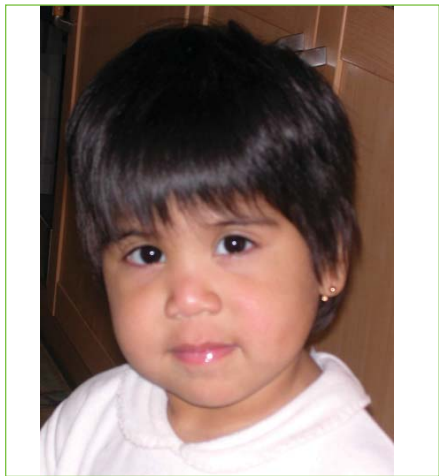
Aquest estiu, coincidint amb el viatge que la meua família i jo vam fer a Nicaragua per anar a buscar la nostra filla Iris Maria, vaig tenir l'oportunitat de conèixer personalment l'escola Nueva Vida, així com tot el seu equip docent i directiu.

Todo empezó el 21 de julio a las 7:30 de la mañana, cuando Maritza pasó a recorrerme por el hotel para ir, en primer lugar, a comprar los cereales para el "Proyecto Vaso de Leche". Nos acompañaba en el viaje Fernando, un joven taxista de Ciudad Sandino, amigo de Maritza, por la que profesa un cariño y respeto enormes. Cargados con los cereales nos dirigimos a la Escuela Nueva Vida. La entrada a Ciudad Sandino me conmovió: niños y niñas por las calles, medio desnudos, con esa media sonrisa de asombro y alegría por ver "cheles" andando cerca de ellos. Muchos de esos muchachos agarraban, casi sin fuerzas, un bote de cola que, de vez en cuando, acercaban a su cara de forma automática. Era estremecedor. La visita a la Escuela Nueva Vida fue del todo emocionante, los chavalos y chavalas se arremolinaban en torno a mi como si me conocieran de siempre. Todos querían ser el objetivo de mis fotos y así fue como poco a poco y uno a uno fui saludando a cada uno de ellos. El niño Pablo Robles, en nombre de sus compañeros/as

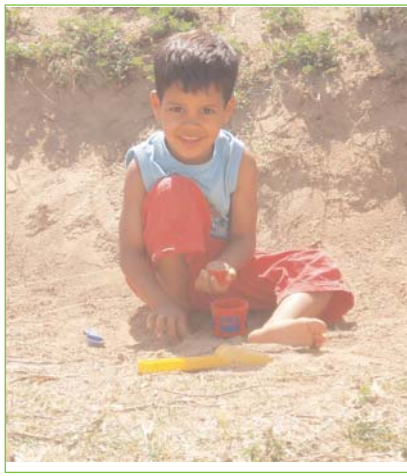
me hizo entrega de este dibujo para nuestra asociación. Asistieron muchas madres y un padre y con todos ellos estuvimos charlando acerca de nuestra asociación y del "proyecto vaso de leche". Sólo tenían palabras de agradecimiento para NICA y yo, sinceramente, me emocioné, sentí un nudo en la garganta que casi me impedía hablar. Ese sentimiento que me embargaba, endureciendo mi estómago como si de una piedra se tratara era vergüenza. La vergüenza de la opulencia, del saber que desgraciadamente todo lo que hagamos es poco, porqué como dice Lluís Llach "el nostre benestar serà sempre la torna de la seva pobresa". Núria Boquera

Donem la benvinguda

El Jordi i la Núria us presenten la Iris Maria. El seu germà, el Roger Milton està molt content de tenir una germaneta de Matalgalpa. Va arribar a Catalunya el passat agost, i el proper abril farà dos anys.

Heus ací al Salim Román Simón. Els seus pares Carmen i Jean Jacques, i la seva germana Thelma el van anar a buscar el gener del 2005 a Salé, Marroc. El proper octubre farà sis anys.

El gático

Del cuerito de un ratónico
 se sacó una leva el gático
 y como era tan simbúrrico
 se quedó acurrucático.
 Como la mujer ideática
 cojoyito de limónico
 árbol que nunca está séquito;
 dentro de mi corazónico.
 Por lo fisiático
 por lo magnático
 por lo poético
 y lo aristocrático.

